

ske desværre i endnu højere Grad ville gaa i Opfyldelse. Jeg skønner altsaa ikke rettere, end at Esbjerg Kommunes økonomiske Stilling i Øjeblikket er alt andet end god, og Udsigterne for Fremtiden ere alt andet end lyse. De 40,000 Kr. ere ganske vist efter min Mening ikke for meget, men hvis virkelig Forslaget her betinger Anlæg fra Esbjerg Bys Side til et Beløb af ca. 300,000 Kr., er det for meget at forlange af Esbjerg Kommune under dens nuværende økonomiske Forhold. Jeg vil henstille til det kommende Udvalg, som faar denne Sag under Behandling, nøje at tage under Overvejelse, hvor meget det vil dreje sig om for Esbjerg Kommune. Jeg tror ikke, det gaar an at lægge flere Hundrede Tusind paa Esbjerg Kommune for Øjeblikket.

Dermed skal jeg slutte og kun tilføje den Anmodning til det kommende Udvalg, at man ikke farer for hurtig frem med Dobbeltsporet. Det i det foreliggende Lovforslag, jeg særlig vilde sætte Pris paa blev gennemført, er Bevillingen af de 60,000 Kr. til at skaffe os et Overblik over, hvorledes det vil stille sig med Broen over Lille Bælt og saa den ny Banegaard i Esbjerg. Dobbeltsporet tror jeg ikke er saa nødvendigt — ja, nogen Fordel vilde det jo sikkert kunne give, men jeg tror ikke, det er nødvendigt at faa det gennemført i Aar. Forholdene ved Aarhus kender jeg ikke saa nøje, men jeg er overbevist om, at det ikke er saa presserende at faa gjort Forandringer der som ved Esbjerg.

J. Nielsen: Der er nu talt mangt og meget om det foreliggende Lovforslag, og Meningerne ere, som man har kunnet vente, højst forskellige. Der er dog et, som jeg tror, alle have været enige om, og det er, at de projekterede Forslag ville koste mange Millioner. Jeg skal ikke blande mig ind i, hvor mange Millionerne Planerne kunne løbe op til, og det er der vist heller ikke nogen, der kan forudse. Mit Standpunkt er dette, at hvad der nødvendig skal gøres, det maa vi se at skaffe Penge til, og jeg vil opfordre det kommende Udvalg til at tage under grundig Overvejelse, hvad der er paatrængende nødvendigt. Det bør man saa tage ud og

begynde paa foreløbig, og det, man anser for mindre nødvendigt eller maaske slet ikke synes om, skyder man ud til Fremtiden. Et af de Punkter i Forslaget, som jeg anser for at være fuldstændig nødvendigt, er en Forandring af Forholdene ved Banegaarden i Aarhus. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne, men jeg tror, at enhver, der kender Forholdene i Aarhus, vil indrømme, at der maa ske en Forandring i en nær Fremtid. Forslaget, som det foreligger her, tror jeg egentlig er sundt og godt, og Forholdene i Aarhus ere nu saaledes, at der maa gøres noget, særlig for Godstrafikken. Naar Hammelbanen om et Par Aar bliver færdig, vil der føres en hel Mængde Personer og navnlig meget Gods til Aarhus, hvad der yderligere vil nødvendiggøre, at der her sker en Forandring. Dertil kommer saa, at der vel næppe er Tvivl om, at der maa ske en Udvidelse og Forbedring af Kalundborg—Aarhus-Routen, hvad ogsaa vil medføre en forøget Trafik. Forslaget om en Godsbanegaard i Aarhus har jo været fremsat som et særligt Forslag i Fjor, og jeg blev derfor ikke saa lidt forundret, da jeg saa dette selvstændige Forslag fra i Fjor knyttet til en hel Del andre Forslag, og navnlig, at det var bundet i Enden paa det store Fremtidsprojekt om en Bro over Lille Bælt. Jeg tror, at vi i vor Tid ere komne lidt for langt ud i denne Sammenkobling, og jeg synes, at den højtærede Minister ved at koble dette sammen med alle de øvrige Projekter egentlig selv har lagt Hindringer i Vejen for dette selvstændige Forslags Gennemførelse. Jeg skal ikke komme dybt ind paa Spørgsmaalet om den meget omtalte Bro over Lille Bælt. Det er jo uden for al Tvivl, at baade Person- og Godstrafikken over Lille Bælt er tiltagen i meget betydelig Grad, og det er ogsaa utvivlsomt, at Folk i vor Tid ville rejse mægtelig og rejse hurtig. Vi villé selvfølgelig ogsaa gerne rejse sikkert, men det ere vi jo blevne vænnede af med. Usikkerheden finder man sig altsaa i, og under de Forhold, hvorunder vi nu komme, ere vi jo alle forsikrede, hvis vi blive kørt over, faa vi Erstatning. Men at rejse mægtelig og bekvemt og hurtig, det er noget, vi alle holde fast paa. Naa,